

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: „**Osmička sobě**“, se sídlem Praha 8, Pod Labuťkou 952/13, IČ 227 42 786, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební a územního plánu**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2013, sp. zn. S-MHMP 73713/2013/OST/Li, č. j. MHMP 584026/2013,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e o d m í t á.**
- II. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč. Tato částka bude žalobci vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 16.9.2013 domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání proti usnesení tajemníka Úřadu Městské části Praha 8 ze dne 10.10.2012, č.j. MCP8 049777/2012/OV.Pet, jímž bylo k námitce podjatosti podané žalobcem podle § 14 odst. 2 správního řádu rozhodnuto tak, že Ing. J.G., vedoucí odboru výstavby Úřadu Městské části Praha 8 není vyloučen z projednávání a rozhodování v územním řízení ve věci umístění stavby nazvané: „Polyfunkční objekt Nová Palmovka...“, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

V projednávaném případě dospěl Městský soud v Praze k závěru, že napadené rozhodnutí je z přezkoumání soudem vyloučeno.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle § 70 písm. c) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

V podané žalobě žalobce brojil proti rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení o námitce podjatosti úřední osoby. Usnesením o námitce podjatosti je přitom řešena otázka, zda úřední osoba, již se týká vznesená námitka, je vzhledem k existenci

zákonem stanovených důvodů vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit, tedy to, zda konkrétní úřední osoba může či nemůže v tom kterém řízení provádět úkony jménem správního orgánu. Jedná se tedy nepochybně o otázku vedení řízení, jejíž vyřešení musí předcházet rozhodnutí o věci samé, přičemž případné vady správního řízení spočívající v tom, že se projednávání a rozhodování věci za správní orgán účastnila úřední osoba, u níž byl dán některý ze zákonem stanovených důvodů vyloučení, je možné namítat v žalobě směřující proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu.

Usnesení o námitce podjatosti úřední osoby vydané podle § 14 odst. 2 správního řádu služebně nadřízeným úřední osoby nebo tím, kdo má obdobné postavení, je tedy rozhodnutím, jímž se upravuje vedení správního řízení. Tento závěr vyplývá např. i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.10.2003 č.j. 3 Afs 20/2003-23, podle kterého je rozhodnutí správce daně o vyloučení pracovníka rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení a které není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Citovaný závěr lze plně vztáhnout též na rozhodnutí o námitce podjatosti vydané jakýmkoliv správním orgánem, neboť neexistují důvody, pro které by bylo na místě rozlišovat mezi rozhodnutím o vyloučení pracovníka správce daně vydaným podle § 26 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků a rozhodnutím o vyloučení úřední osoby vydaným podle § 14 odst. 2 správního řádu, když charakter těchto rozhodnutí je zcela shodný.

Napadené rozhodnutí je jakožto úkon, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, úkonem vyloučeným ze soudního přezkoumání ve smyslu ust. § 70 písm. c) s.ř.s.. Soud proto žalobu postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 29. června 2016

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová